

POSTANOWIENIE

Dnia 23 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Todorski

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Krupa

w obecności -

po rozpoznaniu w dniu 23.12.2014 r. na posiedzeniu w sprawie przeciwko

M S

oskarżonej o czyn z art. 107 §1 kks w zw. z art. 9 § 2 kks

z urzędu w przedmiocie przedstawienia Trybunałowi Konstytucyjnemu pytania prawnego i zawieszenia postępowania

na podstawie art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 113 § 1 kks w zw. z art. 22 § 1 kpk

postanawia:

1. przedstawić Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie, czy art. 6 ust 1 oraz art. 14 ust 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2009 r., Nr 201, poz. 1540, ze zm.) są zgodne z art. 7 i art. 91 ust 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i art. 8 dyrektywy 98/34 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U.UE L z dnia 21 lipca 1998 r.)
2. zawiesić postępowanie do czasu udzielenia przez Trybunał

Konstytucyjny odpowiedzi na przedstawione w punkcie 1 pytanie.

Uzasadnienie

Do Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim wpłynęła sprawa przeciwko M S , którą oskarżono o popełnienie przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks. Norma z art. 107 kks ma charakter blankietowy, zaś do określenia znamion przestępstwa i wykroczenia skarbowego z tego przepisu niezbędne jest posłużenie się przepisami prawa regulującymi zasady urządzania gier hazardowych, a więc w realiach niniejszej sprawy, przepisami art. 6 ust 1 i art. 14 ust 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim podjął wątpliwość, odnośnie zgodności przepisów art. 6 ust 1 i art. 14 ust 1 ustawy o grach hazardowych z art. 91 ust 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i art. 8 dyrektywy 98/34 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego. Od usunięcia powyższej wątpliwości zależy rozstrzygnięcie sprawy przeciwko M S , gdyż w przypadku stwierdzenia niekonstytucyjności wskazanych wyżej przepisów ustawy o grach hazardowych, zarzucany oskarżonej czyn nie będzie nosił znamion przestępstwa. Niekonstytucyjność przepisów objętych pytaniem prawnym, których naruszenie zarzuca się oskarżonej, oznaczać będzie brak możliwości przyjęcia, że w myśl art. 107 § 1 kks prowadziła ona gry o wygrane pieniężne wbrew przepisom ustawy, co stanowi jedno ze znamion czynu określonego w art. 107 § 1 kks.

W ocenie Sądu Rejonowego, przepisy art. 6 ust 1 i art. 14 ust 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych uchwalone zostały bez zachowania trybu określonego w art. 8 dyrektywy 98/34 Parlamentu

Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego. W myśl art. 91 ust 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wynika to z ratyfikowanej przez Rzeczypospolitą Polską umowy konstytuującej organizację międzynarodową, prawo przez nią stanowione jest stosowane bezpośrednio, mając pierwszeństwo w przypadku kolizji z ustawami. Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Uchwalenie przepisów art. 6 ust 1 i art. 14 ust 1 ustawy o grach hazardowych bez zachowania trybu określonego w art. 8 dyrektywy Unii Europejskiej, stanowi zatem naruszenie art. 7 i art. 91 ust 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis art. 91 ust 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej ten stanowi o pierwszeństwie prawa stanowionego przez organizację międzynarodową na podstawie ratyfikowanej przez Rzeczypospolitą Polską umowy międzynarodowej przed przepisem ustawy. Uchwalenie ustawy, bez zachowania wymogów określonych przez prawo stanowione przez określoną w art. 91 ust 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organizację międzynarodową, stanowi zatem niezachowanie przepisanej trybu uchwalania ustawy, a więc naruszenie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wyrażające się w działaniu organu władzy publicznej polegającym na uchwaleniu ustawy w trybie niezgodnym z obowiązującym prawem.

Kwestią obowiązywania w porządku prawnym kraju członkowskiego Unii Europejskiej przepisów prawa, które zostały uchwalone z naruszeniem trybu określonego w cytowanej wyżej dyrektywie zajmował się Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, który w wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., w sprawie C – 213/11 (opubl. na str. www.euro-lex.europa.eu, oraz Lex nr 11707540) stwierdził, iż art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34 należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe tego rodzaju jak przepisy ustawy o grach

hazardowych, które mogą powodować ograniczenie, a nawet stopniowe uniemożliwienie prowadzenia gier na automatach o niskich wygranych poza kasynami i salonami gry, stanowią potencjalnie 'przepisy techniczne' w rozumieniu tego przepisu, w związku z czym ich projekt powinien zostać przekazany Komisji zgodnie z art. 8 ust. 1 akapit pierwszy wskazanej dyrektywy, w wypadku ustalenia, iż przepisy te wprowadzają warunki mogące mieć istotny wpływ na właściwości lub sprzedaż produktów. Dokonanie tego ustalenia należy do sądu krajowego.

W cytowanym wyroku Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wskazał w szczególności, jakie normy należy uznawać za tzw. normy techniczne stwierdzając przy tym, że normy techniczne podlegają obowiązkowi notyfikacji w Komisji Europejskiej w trybie przewidzianych w art. dyrektywy 98/34. Jednocześnie Trybunał pozostawił sądom krajowym ustalenie, czy w konkretnej sprawie, badana norma ma charakter techniczny. W przypadku ustalenia przez sąd krajowy, że badana norma stanowi normę techniczną i nie została we właściwy sposób notyfikowana Trybunał uznał, iż nie może być ona stosowana. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim, uwzględniając takie okoliczności, jak fakt, iż wprowadzone przepisy ustawy hazardowej miały na celu istotne ograniczenie urządzanych w Polsce gier na automatach o niskich wygranych, poza kasynami gry, co wynika wprost z treści art. 6 ust 1 i art. 14 ust 1 ustawy o grach hazardowych, którymi zmieniono dotychczasowe reguły urządzania gier na takich automatach, przepisy te stanowiły normy techniczne. Wniosek taki oprzeć może również na treści art. 138 cytowanej ustawy, który wyłączał przedłużenie koncesji na urządzenie gier poza kasynami gry, po wygaśnięciu koncesji. Sąd Rejonowy aprobuje przy tym pogląd wyrażony w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku, z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie III SA/Gd 518/12, gdzie Sąd ten stwierdził, że uznać należy, że ustawa o grach hazardowych w takiej części, w jakiej zawiera ona

przepisy istotnie ograniczające, a nawet stopniowo uniemożliwiające prowadzenie gier na automatach o niskich wygranych poza kasynami i salonami gry, podlegała notyfikacji Komisji w trybie przepisu art. 8 ust. 1 dyrektywy. Do przepisów takich należy art. 138 ust. 1 ustawy o grach hazardowych. Skoro procedury notyfikacyjnej nie przeprowadzono, to przepis ten nie mógł być stosowany w stosunku do podmiotów gospodarczych i innych jednostek przez organy administracji publicznej. W pisemnych motywach wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku argumentował też, że przepis art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych umożliwia prowadzenie gier na automatach wyłącznie w kasynach. Ustawa ta znosi także wyodrębnienie jako odrębnej kategorii gier na automatach o niskich wygranych i definiując pojęcie automatu nie ogranicza wysokości wygranych. Przepisy przejściowe ustawy o grach hazardowych – art. 129 ust. 1, 135 ust. 2 i 138 ust. 1 prowadzą do stopniowego wygaszenia działalności prowadzonej w dotychczasowej formie gry na automatach o niskich wygranych. Uniemożliwiają one bowiem wydawanie nowych zezwoleń na prowadzenie tego rodzaju działalności, przedłużanie dotychczasowych oraz zmianę miejsca prowadzenia gry. Wyrok Trybunału traktuje wszystkie omawiane przepisy na równi, jako instrumenty zmierzające do wskazanego wyżej celu. Takiej ocenie dał wyraz Trybunał, łącząc sprawy wszczęte wskutek trzech odrębnych pytań prejudycjalnych do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia. Brak jest zatem podstaw dla różnicowania oceny wpływu na właściwości i obrót produktem - automatami do gry o niskich wygranych w stosunku do każdej z omawianych regulacji odrębnie, skoro wszystkie razem tworzą one zwarty i logiczny kompleks przepisów mający na celu wygaszenie działalności prowadzonej w dotychczasowej formie.

Stwierdzenie powyższych wątpliwości, nakazywało Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim, w myśl art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawienie pytania prawnego Trybunałowi Konstytucyjnemu. Sąd

Rejonowy podziela przy tym pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2014 r. w sprawie IV KK 183/13 (opub. Lex 1409532), że naruszenie wynikającego z dyrektywy 98/34/WE obowiązku notyfikacji przepisów technicznych ma charakter naruszenia trybu ustawodawczego, którego konstytucyjność może być badana wyłącznie w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym. Podobnie w wyroku z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie III KK 447/14 (opubl. Lex 1448749) Sąd Najwyższy podkreślił, że brak notyfikacji przepisu jest naruszeniem trybu konstytucyjnego, a zatem sądy stosujące prawo obowiązane są zwrócić się do Trybunału Konstytucyjnego ze stosownym pytaniem prawnym w tej mierze, zawieszając jednocześnie postępowanie.

Wobec zwrócenia się z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego, zasadnym było stwierdzenie, że zachodzie określona w art. 22 § 1 kpk przeszkoda do dalszego prowadzenia postępowania i w myśl cytowanego przepisu, który zgodnie z art. 113 § 1 kks stosuje się również w postępowaniu o przestępstwa skarbowe, postępowanie należało zawiesić.

Mając powyższe argumenty na uwadze Sąd orzekł jak w postanowieniu.

Wzrost: 160 cm
Ciężar ciała: 55 kg
Data: 2014-03-28
Aneta Krupa
Sekretarz sądowy